

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/293/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412213648
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1412213648.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Karola Riháka v právnej veci žalobcu: P. Č., N.. XX. X. XXXX, A. A., Š. X, zast. TaylorWessing e/n/w/c/ advokáti s.r.o., Panenská 6, Bratislava, IČO: 35 905 832, proti žalovaným: X/ M. M., Š..W., K. X, A., J.: XX XXX XXX, zast. AK Soukeník - Štrpka, s.r.o., Bratislava, ul. Šoltésovej 14, IČO: 86 271 136, X/ B. M. W., Š..W., T. N.. X, A. Š.C., J.: XX XXX XXX, vo veci B. M. W., Š..W., odštepny D. A., K. X, A., J.: XX XXX XXX, o zaplatenie 43.911 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 28. júna 2017 č. k. 11C 207/2012-365, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalovanému 1/ sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalovanému 2/ sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 43.911 eur z titulu náhrady škody na zdraví. Žalovaným 1/, 2/ súd prvej inštancie priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca dňa 22. 9. 2010 bicykloval na riadne označenej cyklotrase v Bratislave - Gabčíkovo - Bratislava. Na spiatočnej ceste v dôsledku horšej viditeľnosti narazil do kovovej rampy nachádzajúcej sa na korune hrádze na vodnom diele pred galériou F.a. V dôsledku toho žalobca utrpel úraz - trvalé poškodenie oka, zlomeninu rebier a nosa. Žalobca uvádzal, že vstúpil na hrádzu pri galérii, išiel smerom na Gabčíkovo. Ku škode prišlo, keď išiel späť ku galérii, zrazu bola pred ním rampa, došlo k úrazu. Podrobil sa operácii. Jazdil tadiaľ niekoľko rokov, rampu registroval, ale splynula mu so zvodidlami, rampu nie je vidno. Dostal sa po kompu, otočil sa a išiel späť, z hrádze nezišiel, zákazovú značku nevnímal.

3. Dňa 4. 6. 2003 uzavreli žalovaný 2/ a Hlavné mesto SR Bratislava Zmluvu o spolupráci a podmienkach využívania vodohospodárskeho majetku správcom a prevádzkovateľom cyklistických trás na území HM SR Bratislavy podľa § 51 Obč. zák. Jej predmetom je dohoda strán o spolupráci pri vytváraní podmienok pre zriaďovanie, správu a prevádzkovanie hlavných cyklotrás na území hlavného mesta, o dohodnutí podmienok využívania vodohospodárskeho majetku spravovaného SVP, o dohodnutí podmienok pre ďalšie budovanie cyklotrás na území hlavného mesta, o určení správcu a prevádzkovateľa cyklotrás využívaných na cyklistickú a pešiu prepravu. Podľa čl. III bod 1 Hlavné mesto SR Bratislava v súlade s rozvojovým dokumentom „Cyklistická doprava v Bratislave“ prijatým na základe uznesenia Mestského zastupiteľstva Hlavného mesta SR Bratislava č.14/1991 zo dňa 22. 3. 1991 a jeho zapracovania

do územno-plánovacej dokumentácie hlavného mesta schválenej Všeobecne záväzným nariadením Hlavného mesta SR Bratislavy č.2/1994 zo dňa 7. 4. 1994, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť Aktualizácie územného plánu hlavného mesta SR Bratislavy uznesením Mestského zastupiteľstva hlavného mesta SR Bratislavy č.640/1994 zo dňa 7. 4. 1994 je zodpovedné za rozvoj cyklistickej a pešej dopravy na území Bratislavy a za riadnu odbornú správu a prevádzkovanie Medzinárodnej dunajskej cyklistickej cesty na slovenskom území vo vymedzenom úseku podľa uvedených dokumentov. Hlavné mesto SR Bratislava má právo výkonu správy, prevádzky a výstavby cyklistickej cesty a cyklistickej a pešej dopravy v dohodnutom rozsahu zabezpečovať v súlade s podmienkami danými touto zmluvou aj prostredníctvom ním ustanoveného odborného správcu a prevádzkovateľa. V článku III bod 2 zmluvy žalovaný 2/ ako správca vodohospodárskeho majetku, po ktorého majetku je smerovaná Medzinárodná dunajská cyklistická cesta, za účelom vytvorenia podmienok pre správcu a prevádzkovateľa už zriadenej časti cyklistickej cesty na slovenskom území pre cyklistickú a pešiu dopravu, ako aj pre jej budúci rozvoj a výkon správy a prevádzkovania zodpovedným subjektom, dáva touto zmluvou súhlas s využívaním majetku aj na účel cyklistickej a pešej dopravy Hlavnému mestu SR Bratislavy, resp. ním ustanovenému správcovi a prevádzkovateľovi, aby požiadal vo svojom mene príslušné orgány štátnej správy o vydanie príslušných rozhodnutí o zriadení cyklistickej cesty po vodohospodárskom majetku, ako účelovej komunikácie s nadväzane na to vydanými príslušnými opatreniami na zabezpečenie bezpečnosti prevádzky na nej. Táto zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Jej súčasťou v prílohe č. 3 sú Pravidlá správania sa na ochranných hrádzach. Podľa nich každý návštevník ochrannej hrádze a vodného toku by mal mať na zreteli nasledovné skutočnosti: 1. jazda po hrádzi motorovými vozidlami je v zmysle § 51 zák. č.184/2002 Z.z. zakázaná, 2. pohyb po prístupných častiach vodohospodárskych objektov je na vlastné nebezpečenstvo každého návštevníka a správcu vodohospodárskych objektov za bezpečnosť a majetok návštevníkov vodohospodárskych objektov nepreberá zodpovednosť.

4. Z e-mailovej odpovede žalovaného 1/ súd prvej inštancie zistil, že medzinárodnú cyklistickú trasu od F. po kompu nemá na starosti žalovaný 1/. Ak sa myslí cyklotrasa, ktorá vedie po pravostrannej hrádzi na ľavom brehu Dunaja, tá je v správe žalovaného 2/, kovové rampy sú v správe žalovaného 1/. Zo správy STaRZ HM SR Bratislavy z 2. 11. 2015 vyplýva, že táto organizácia na základe zmluvy Č. XXXX/XXX/XXXX zo 4. 3. 2003 využíva a zabezpečuje správu na predmetnej stavbe hrádza pre cyklistov len v úseku Berg po podchod po F. L., K.. Ú.. W. a nespravuje časť cyklistickej cesty nachádzajúcej sa na pravobrežnej hrádzi kat. úz. Hamuliakovo od galérie F. po prístavisko kompy vo Vojke.

5. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Žalovaní 1/, 2/ od začiatku spochybňovali tvrdenie žalobcu, že na pravostrannej hrádzi zdrže Hrušov by mala byť vedená oficiálna cyklotrasa, ktorá je súčasťou medzinárodnej cyklistickej cesty, príp., že žalovaní umožnili na základe zmluvného vzťahu medzi nimi a iným subjektom užívanie časti vodnej stavby na účely cyklotrasy. Úraz žalobcu sa tak stal na vodnej stavbe, ktorá je súčasťou vodného diela. Žalobca tvrdenie o existencii medzinárodnej cyklotrasy preukazoval e-mailovým vyjadrením žalovaného 1/, odkazom na www.stránku žalovaného 1/, že pozdĺž celého diela sú zrealizované cyklotrasy, podperne na Štúdiu realizovateľnosti a odborné poradenstvo pre rozvoj turizmu z r. 2011 a listiny - Jednotná koncepcia cyklotrás. Uvedené listinné dôkazy však jednoznačne nepreukazujú, že miesto úrazu pri rampe je súčasťou cyklotrasy - medzinárodnej cyklistickej trasy a že túto prípadne spravuje žalovaný 1/ alebo žalovaný 2/. Obaja žalovaní namietali svoju vecnú legitimitáciu. Žalobca iné jednoznačné dôkazy - listiny nepredložil, ani nenavrhol. V odpovedi z emailu sa uvádza, že žalovaný 1/ nespravuje medzinárodnú dunajskú cyklotrasu a súčasne sa vyjadril aj ku cyklotrase na hrádzi vo vzťahu k žalovanému 2/, čo žalovaný 2/ v priebehu konania poprel. Rovnako ani z tvrdenia na www. stránke žalovaného - že pozdĺž celého diela sú zrealizované cyklotrasy, nepreukazuje, že daný úsek, kde sa stal úraz žalobcu, je práve medzinárodnou cyklotrasou v správe žalovaných 1/, 2/. Súd tiež dospel k záveru, že žalovaný 1/ neporušil právnu a ani prevenčnú povinnosť. Podľa názoru súdu nebolo žalobcom preukázané tvrdenie, že rampa v čase úrazu nebola opatrená reflexným náterom v takom rozsahu, aby tento mohol plniť svoj účel. Žalobca dokumentáciu ku dátumu úrazu o stave rampy nepredložil, žaloba bola podaná s odstupom času od úrazu a žalovaný 1/ namietol, že žalobcom predložený fotostĺb bol vyhotovený z iného uhľa pohľadu, navyše žalobca vo výsluchu uviedol, že mu splynul horizont so stavbou galérie, bol oslepený. Žalobca sám vstupom na vodnú stavbu porušil zákazovú značku, pričom okolo tejto značky prechádzal bicyklom na ceste do Vojky v daný deň a aj v iné dni, a tento úsek mu bol známy. Žalovaný 2/ neporušil svoj právnu povinnosť, ani prevenčnú povinnosť udržiavať ako vlastník vodné stavby - hrádzu v stave, aby neohrozovali bezpečnosť, keď údaje na riadne označenej cyklistickej trase bola postavená

do cesty kovová rampa, ktorá nebola označená a nemala reflexný náter. Hrádza - jej koruna nie je verejnou komunikáciou, vstup na ňu je zakázaný a žalobca sám porušil tento zákaz.“ S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie žalobu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietol, že súd prvej inštancie nevysvetlil, z akých dôvodov dospel k záveru, že po asfaltovej korune pravobrežnej (južnej) hrádze medzi stupňom Čunovo vodného diela Gabčíkovo (od F.P. V. P. V.) a prístaviskom kompy vo Vojke nie je trasovaná cyklotrasa - Dunajská cyklistická cesta. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s vyjadrením A. K. zo SVP pre médiá, kde výslovne potvrdil, že na predmetnej hrádzi sa cyklotrasa nachádza, že SVP tento stav akceptuje a SVP povolil užívanie hrádze ako cyklotrasy. Žalovaní napokon existenciu cyklotrasy na hrádzi potvrdili na pojednávaniach v dňoch 21. 10. 2015 a 26. 10. 2016. Existenciu cyklotrasy potvrdil aj B. E. vo vyjadrení z 19. 12. 2016 a tiež Štúdia realizovateľnosti vypracovaná pod záštitou V. S. B. P. V. výrobných činností Talianskej republiky. Súd prvej inštancie tiež neodôvodnil svoj záver, že žalobca nepreukázal nefunkčnosť reflexného náteru rampy. Z fotodokumentácie vyhotovenej krátko po úraze žalobcom je zrejmé, že reflexný náter je z väčšej časti odstránený, resp. podlieha korózii. Fotodokumentácia predložená žalovaným 1/ bola vyhotovená dňa 26. 12. 2012, teda viac ako 2 roky po predmetnom úraze a stav rampy v decembri 2012 nezodpovedá jej stavu v septembri 2010. Vstup na hrádzu je obmedzený použitím kovovej rampy, pričom v tomto bode je umiestnená zákazová dopravná značka zakazujúca vjazd motorových vozidiel. Z toho je zrejmé, že vjazd cyklistov na hrádzu nie je v tomto priestore žiadnym spôsobom zakázaný. Naopak, priamo v prístavisku kompy sa nachádza označenie cyklotrasy, ktorá vedie po hrádzi. Žalovaný 2/ napriek skutočnosti, že vedel o tom, že existencia rampy na cyklotrase je nebezpečná pre cyklistov, neuskutočnil žiadne kroky, ktorými by predišiel vzniku škody, najmä nezabezpečil ničím nerušený prejazd cyklistov na cyklotrase, čím porušil ust. § 53 ods. 1 písm. a/ Vodného zákona, neoznačil rampu výstražnou značkou a nezabezpečil, aby žalovaný 1/ ako vlastník rampy túto označil. Tieto skutočnosti sa primerane vzťahujú aj na žalovaného 1/. Žalovaní teda porušili všeobecnú prevenčnú povinnosť upravenú v § 415 Obč. zák.

8. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Poukázal na to, že žalobca v konaní nepreukázal, že na asfaltovej korune pravobrežnej hrádze medzi stupňom vodného diela Gabčíkovo Čunovo a prístaviskom kompy je vedená oficiálna cyklotrasa a tiež nepreukázal, ktorý subjekt je poverený jej správou. Žalobca tiež nepreukázal nefunkčnosť reflexného náteru rampy. Svoju fotodokumentáciu žalobca vyhotovil z opačnej strany, ako je strana, z ktorej k rampe prichádzal v inkriminovanom momente. Žalobca nerešpektoval značku zákaz vjazdu všetkých vozidiel.

9. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Uviedol, že ako správca vodnej stavby je povinný udržiavať v riadnom stave vodnú stavbu (nie cyklotrasu) a zabezpečovať jej údržbu a prevádzku tak, aby umožňovala plynulý prietok vody, riadnu prevádzku vodnej cesty a aby neohrozovala bezpečnosť osôb, majetku a vodo hospodárskych a iných právom chránených záujmov v zmysle ust. § 53 písm. a/ zák. č. 364/2004 Z.z. Žalovaný 2/ je správcom vodných stavieb a udržiava hrádze, aby boli vyhovujúcimi stavbami v zmysle vodného zákona. Žalovaný 2/ nie je vlastníkom, správcom a ani prevádzkovateľom cyklistických trás na hrádzach. Preto je irelevantné, či sa na asfaltovej korune pravobrežnej hrádze medzi stupňom Gabčíkovo a prístaviskom kompy vo Vojke nad Dunajom nachádza cyklistická trasa alebo nie. Napokon žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že žalobca o existencii rampy vedel a sám teda nebol dostatočne opatrný.

10. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal dovolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Predovšetkým treba uviesť, že zmluva zo 4. 6. 2003, ktorú uzavrel žalovaný 2/ s Hl. mestom SR Bratislavou (bod 12. odôvodnenia napadnutého rozsudku) sa prejednávané veci netýka, pretože táto zmluva upravuje zriaďovanie, správu a prevádzkovanie cyklotrás na území Bratislavy. Predmetný úraz sa však stal v kat. úz. Hamuliakovo, teda mimo územia Bratislavy. Odvolací súd dodáva, že ani jedna zo strán netvrdila, že by za úraz zodpovedalo Hlavné mesto SR Bratislava, resp. mestská organizácia B., ktorá zabezpečuje správu hrádze pre cyklistov na území Bratislavy (po podchod na F. L..).

12. Medzi stranami nebolo sporné, že vo vlastníctve žalovaného 1/ sú rampy nachádzajúce sa na vodnej zdrži Hrušov a žalovaný 1/ zabezpečuje ich správu a údržbu. Žalovaný 2/ má v správe účelovú cestnú komunikáciu a za umiestnenie, označenie a údržbu predmetnej rampy nezodpovedá. Za tohto stavu nie je možné vyvodiť zodpovednosť žalovaného 2/ za škodu. Príčinou predmetného úrazu totiž nebola samotná tá skutočnosť, že žalobca išiel bicyklom na asfaltovej korune pravobrežnej hrádze medzi stupňom Gabčíkovo a prístaviskom kompy vo Vojke (sám žalobca tvrdí, že tadiaľto vedie oficiálna cyklistická trasa). Príčinou úrazu žalobcu bol jeho náraz do kovovej rampy nachádzajúcej sa na hrádzi a táto kovová rampa je vo vlastníctve a v správe žalovaného 1/. Iná by bola situácia v prípade, ak by dôvodom nehody žalobcu bol napr. nerovný povrch hrádze. V takom prípade by sa žalovaný 2/ nemohol zbaviť zodpovednosti tvrdením, že nie je prevádzkovateľom cyklotrasy na hrádzi. Toto je síce pravda, ale ak žalovaný 2/ toleruje pohyb cyklistov na hrádzi, bicyklovanie na hrádzi nezakazuje a neobmedzuje, potom zodpovedá za úraz, príčinou ktorého by bol - ako je to uvedené vyššie - napr. stav cesty.

13. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný 2/ za škodu nezodpovedá a súd prvej inštancie teda postupoval správne, keď žalobu proti nemu napadnutým rozsudkom zamietol. preto odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. vo výroku, ktorým bola žaloba proti žalovanému 2/ zamietnutá a vo výroku, ktorým bol žalovanému 2/ priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

14. Pokiaľ ide o žalovaného 1/, odvolací súd je toho názoru, že žaloba nie je dôvodná ani voči nemu. Podľa názoru odvolacieho súdu je právne bezvýznamné, či na hrádzi, kde žalobca utrpel úraz, vedie alebo nevedie oficiálna cyklotrasa. Je totiž všeobecne známou skutočnosťou, že na asfaltovom úseku pravobrežnej hrádze medzi stupňom vodného diela Čunovo a prístaviskom kompy vo Vojke nad Dunajom, kde došlo k úrazu, sa pohybuje množstvo cyklistov bez toho, aby im niekto (napr. žalovaný 1/) v pohybe na hrádzi bránil. Ak teda žalovaný 1/ očividne s bicyklovaním na hrádzi súhlasil (i keď možno iba mlčky) a toleroval ho, nemôže sa brániť tým, že nie je správcom cyklotrasy, resp. že cyklotrasa na mieste úrazu vôbec nevedie. Z doposiaľ vykonaného dokazovania však vyplýva skôr záver, že na hrádzi vedie cyklotrasa. V tejto súvislosti možno poukázať napr. na vyjadrenie zamestnanca žalovaného 2/ A. K., ktorý na internetovej stránke B..sk uviedol, že „umiestnenie cyklotrasy na korune hrádze je stav vynútený spoločenským tlakom a neschopnosťou samospráv a štátu zabezpečiť adekvátne množstvo cyklotrás v súbehu s bežnými cestami, ako je to v okolitých štátoch“ (č.l. 129) a tiež na Štúdiu realizovateľnosti (č.l. 162). Existenciu cyklotrasy v podstate nepoprel ani samotný žalovaný 1/, ktorý na pojednávaní dňa 21. 10. 2015 uviedol, že s prevádzkovateľom cyklotrasy nie je v žiadnom právnom vzťahu a ani nevie, kto ním je.

15. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu je odvolací súd toho názoru, že k vzniku škody zrejme došlo v dôsledku výlučného zavinenia poškodeného - žalobcu. Žalobca totiž o existencii predmetnej rampy veľmi dobre vedel, pretože cez ňu už v deň úrazu prechádzal, pretože do rampy narazil na spätočnej ceste. Preto s najväčšou pravdepodobnosťou k predmetnému úrazu došlo v dôsledku toho, že riadeniu bicykla nevenoval takú pozornosť, akú venovať mal a mohol a to najmä za zníženej viditeľnosti (k úrazu došlo koncom septembra o 17.30 hod.). Samotný žalobca na pojednávaní dňa 8. 7. 2015 vypovedal, že „v septembri 2010 bola viditeľnosť riadna, keď prišlo ku škode na zdraví však bola ovplyvnená, že slnko splývalo s horizontom a s rampou. Z tohto dôvodu nebolo možné rampu vidieť.“ Ak teda rampu nebolo dobre vidieť vzhľadom na ročné obdobie a podvečerný čas, potom tým viac bol žalobca povinný počínať si tak, aby nedošlo ku škode na zdraví, teda bol povinný náležite sa venovať riadeniu bicykla a mať na zreteli, že bude prechádzať cez rampu, cez ktorú už raz v inkriminovaný deň prešiel. Opätovne treba zdôrazniť, že žalobca musel vedieť, že na ním prechádzanej trase sa nachádza rampa a tiež musel vedieť, kde sa táto rampa nachádza, keďže touto trasou v inkriminovaný deň prechádzal opačným smerom. Z tohto hľadiska je ťažko pochopiteľné, ako vôbec žalobca mohol naraziť do rampy berúc do úvahy aj tú všeobecne známu skutočnosť, že koruna hrádze, na ktorej došlo k úrazu, je rovná a prehľadná bez akýchkoľvek stúpaní, resp. klesaní a výhľadu na nej nebráni žiadna ani žiadna iná okolnosť (napr. porast, zastavenie a pod.). Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti je podľa názoru odvolacieho súdu vo vzťahu k príčine úrazu irelevantné, či rampa, do ktorej žalobca narazil, bola alebo nebola natretá reflexným náterom. Odvolací súd dodáva, že žalobca v konaní ani nepreukázal relevantným spôsobom, že by predmetná rampa nebola v inkriminovanom čase natretá reflexným náterom.

16. Z týchto dôvodov je odvolací súd toho názoru, že k predmetnému úrazu žalobcu došlo výlučne v dôsledku toho, že žalobca porušil všeobecnú prevenčnú povinnosť upravenú v ust. § 415 Obč. zák.

Škoda teda bola spôsobená výlučne zavinením samotného žalobcu (§ 441 veta za bodkočiarkou Obč. zák.). Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. napadnutý rozsudok aj vo výroku, ktorým bola zamietnutá žaloba proti žalovanému 1/.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému 1/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 2/ odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalovanému 2/ v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovoliacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovoliací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovoliateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).